

oraz płytkiego zalegania wód gruntowych (0 – 2 m p.p.t.). Obszar charakteryzuje się niską odpornością (brak dobrej izolacji) głównego użytkowego poziomu wodonośnego. Utrzymywane sztucznie tereny łąk i pastwisk stanowią siedlisko o umiarkowanej wartości biocenotycznej. Cenniejsze są niewielkie skupiska roślinności wilgociolubnej w granicach nieużytków stale lub okresowo podtopionych.

- Zaleca się kontynuację dotychczasowego użytkowania gruntów – zasadne byłoby ograniczenie możliwości wprowadzania nowej zabudowy.
- Należy objąć ochroną zadrzewienia oraz zakrzaczenia śródpolne, przede wszystkim szpalery wierzb przy rowach melioracyjnych (ważny element kształtujący krajobraz rolniczy).
- Należy wprowadzić bezwzględny zakaz likwidacji obszarów wodno – błotnych, bezodpływowych (stale lub okresowo zalanych wodą) obniżen terenu, oczek wodnych itp. Są to tereny cenne przyrodniczo, stanowiące ostoję dla szeregu zwierząt (w tym potencjalne miejsce rozrodu np. płazów).
- Zaleca się zachowanie dotychczasowego układu rowów melioracyjnych.
- Należy przewidzieć przyłączenie istniejących obiektów do sieci wodociągowej oraz kanalizacji sanitarnej.
- Należy utrzymać możliwie wysoki udział powierzchni biologicznie czynnej w strukturze przestrzennej obszaru.
- Projektowane funkcje nie mogą stanowić istotnego zagrożenia dla środowiska gruntowo – wodnego (przede wszystkim wód podziemnych).

Tereny gruntów ornych (obszar C1 i C2 na planszy graficznej)

Tereny o umiarkowanie korzystnych warunkach ekofizjograficznych dla celów inwestycyjnych. W podłożu występują grunty mineralne (piaski różnoziarniste), ale należy brać pod uwagę możliwość płytkiego zalegania wód gruntowych (miejscami na głębokości około 0 – 2 m p.p.t.). W nielicznych miejscach występują niewielkie rozmiarów tereny podmokłe oraz skupiska drzew i krzewów (w tym oznaczone w ewidencji gruntów jako lasy). Gleby należą do średnich i niskich klas bonitacji (grunty orne klasy V i VI dominują pod względem zajmowanej powierzchni). Część terenu (obszar C2) znajduje się w granicach obszaru chronionego krajobrazu „Puszczy i Jezior Piskich”, gdzie obowiązują zakazy wprowadzone Rozporządzeniem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 13 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich (Dz. Urz. Woj. Warmińsko – Mazurskiego 2008 Nr 179 poz. 2636). Obszar charakteryzuje się niską odpornością (brak dobrej izolacji) głównego użytkowego poziomu wodonośnego.

- Z punktu widzenia ochrony środowiska głównym przeciwwskazaniem do zainwestowania terenu jest słaba izolacja poziomów wodonośnych.